

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL CONSTANȚA
SECTIA PENALĂ ȘI PENTRU CAUZE PENALE CU MINORI ȘI DE FAMILIE

Dosar nr. 196/36/2015

Î N C H E I E R E

Ședința publică de la 18 Noiembrie 2016

Completul compus din:

PREȘEDINTE -----

Judecător -----

Judecător -----

Cu participare: Grefier de ședință -----

Ministerul Public – P.Î.C.C.J. – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial
Constanța a fost reprezentat de procuror -----

S-au luat în examinare apelurile penale declarate de -----, de inculpatul -----
--și inculpata persoana juridica -----, trimisă în judecată pentru comiterea
infracțiunilor concurente prevăzute de art.48 Cod penal rap.la art.6 și 7 lit.c din legea
nr.78/2000 modificată, în referire la art.289 alin.1 Cod penal, cu aplicarea art.35 alin.1 Cod
penal și art.5 alin.1 Cod penal (11 acte materiale); art.29 alin.1 lit.b din Legea nr.656/2002
modificată, cu aplic.art.35 alin.1 Cod penal și art.5 alin.1 Cod penal, ambele cu aplicarea
art.38 alin.1 Cod penal, împotriva sentinței penale nr. 631 din data de 29.12.2014 pronunțată
de Tribunalul Constanța în dosarul penal nr. 1379/118/2014.

La apelul nominal făcut în ședință publică cu respectarea disp.art.358 cod pr.penală **au
răspuns:**

- apelantul inculpat și intimat -----, personal și asistat de apărător ales, -----
, conform împuternicirii avocațiale depusă la dosarul cauzei.

Au lipsit.

- apelanta inculpată și intimată persoana juridică -----, reprezentată de avocat
ales -----, conform împuternicirii avocațiale depusă la dosarul cauzei.
- apelanta parte responsabilă civilmente -----
- intimata parte responsabilă civilmente -----

Procedura de citare este legal îndeplinită, citarea fiind efectuată cu respectarea
disp.art.257 – 261 cod pr.penală.

În conformitate cu dispozițiile art.363-366 Cod procedură penală.

Curtea arată că prezenta cauză a fost respusă pe rol în vederea sesizării Înaltei Curți
de Casație și Justiție, conform art.475 Cod procedură penală în vederea pronunțării unei
hotărâri prealabile, pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept, având ca obiect;

„Dacă în interpretarea și aplicarea formei agravante art. 7 alin.1 lit. c din Legea nr.
78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție (formă în vigoare
anterior anului 2014) este suficient ca făptuitorul să aibă ca atribuții de serviciu constatarea
ori de sancționare a contravențiilor indiferent dacă infracțiunea de luare de mită nu are
legătură cu atribuțiile de serviciu privind constatarea sau sancționarea contravențiilor sau
reținerea formei agravante este condiționată de săvârșirea infracțiunii de luare de mită în
legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu privind constatarea sau sancționarea
contravențiilor.”

Totodată, pune în discuție îndeplinirea condițiilor art.475 Cod procedură penală
privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Reprezentantul D.N.A.- S.T. Constanța, procuror -----, având cuvântul, susține că prin motivele de apel scrise, nu s-a solicitat reținerea formei agravante (formă în vigoare anterior anului 2014). Precizează că, în motivele scrise de apel, a solicitat și reținerea alin.2 al art.254 Cod penal anterior, respectiv o faptă comisă de un funcționar cu atribuții de control și nu a făcut referire la contravenție.

Este real că, cu prilejul dezbaterilor, colegul său a făcut referire în concluziile orale și la atribuțiile de constatare sau de sancționare a contravențiilor. În forma anterioară, Legea nr. 78/2000 art.7 al.1, prevede că fapta de luare de mită prev la art.254 Cod penal, dacă a fost săvârșită de către o persoană, care potrivit legii are atribuții de constatare sau de sancționare a contravențiilor ori de constatare sau urmărirea infracțiunilor, se sancționează cu pedeapsa prev la art.254 al.2 Cod penal privind săvârșirea unei infracțiuni de către un funcționar cu atribuții de control. Menționează că nu a făcut referire la art.7 al.1, ci doar la art.254 al.2 Cod penal, *strict atribuții de control*.

În motivele de apel s-a referit la aspectul că, inculpatul ----- avea atribuții de control asupra societăților care solicitau certificat veterinar în vederea exportului de cereale.

A apreciat că, atribuțiile concrete de efectuarea a unui control fizic al documentelor, se încadrează în expresia *de atribuții de control*.

Într-adevăr din fișa postului inculpatului ----- nu a observat ca acesta să aibă efectiv și atribuții de constatarea contravențiilor, doar în legislație ar fi prevăzute anumite atribuții ale inculpatului, având în vedere calitatea acestuia de constatare sau de sancționare a contravențiilor.

În opinia sa, în condițiile în care s-ar concluziona că inculpatul avea atribuții de sancționare a contravențiilor, consideră că ar trebui mai întâi inculpatul dacă avea atribuții sau efectuată o adresă către -----, cu solicitarea de a comunica dacă inculpatul avea efectiv atribuții de constatare și sancționare a contravențiilor.

Instanța de fond a reținut că inculpatul avea asemenea atribuții, însă nu a fost dezbătută această problemă.

Pe de altă parte, în ceea ce privește sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, apreciază că nu este necesară, nefiind o chestiune de drept de care să depindă soluționarea cauzei. Așadar, consideră că, în raport de datele concrete ale cauzei, instanța poate să aprecieze dacă poate fi reținută și agravanta prev la alin 2 al art.254 precum și alin. 7 pct. 1 din Legea nr. 78/2000.

Consideră că eliberarea certificatului veterinar se efectua în urma unui control fizic, ocazie cu care inculpatul putea să constate sau nu, îndeplinirea condițiilor de igienă și acelorlalte condiții de asigurare a depozitării în condiții optime pentru transportarea cerealelor în bune condiții, precum și calitatea cerealelor exportate, iar în măsura în care ar fi sesizat anumite nereguli, inculpatul ar fi trebuit să ia măsuri față de societățile respective pentru conformare, iar dacă nici în urma conformării la aceste măsuri, respectivele societăți nu se conformau, ar fi trebuit luate măsuri de constatare și sancționare a contravențiilor.

Urmează să depună și concluzii scrise referitoare la actele normative ce stabilesc aceste atribuții ale inculpatului și în acest sens face referire la Ordinul nr. 145/26.06.2007 a A.N.S.V.

În concluzie, apreciază că atribuțiile de constatare și sancționare a contravențiilor, în măsura în care se va aprecia că este necesară și indicare acestei atribuții a inculpatului, pe lângă atribuția de control, la care a făcut referire anterior și care atrage oricum aceleași limite de pedeapsă, erau în legătură cu eliberarea certificatelor veterinare și nu se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Având cuvântul pentru apelantul inculpat și intimat -----, avocat ----- apreciază că, în mod evident, a apărut un incident în legătură cu calitatea de funcționar a lui ----- . Este clar că hotărârea instanței de fond, este în sensul în care s-a constatat că acesta nu avea atribuții de control și nu avea calitatea de funcționar cu atribuții de constatare și de sancționare a contravențiilor și, de asemenea, este clar că Ministerul Public, în motivele de apel a susținut contrariul, situație în raport de care consideră că această chestiune trebuie lămurită.

Arată că, inculpatul a achiesat la punctul de vedere exprimat de instanța de fond, cu mențiunea că apărarea nu a mai motivat pe larg, câtă vreme a făcut-o hotărârea judecătorească în primă instanță.

Consideră că, din punct de vedere formal, condițiile prevăzute de lege sunt îndeplinite, astfel încât sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție este întemeiată.

Reprezentantul D.N.A.– S.T. Constanța, procuror -----având cuvântul, face referire la actele normative aflate în volumul 3, respectiv Ordinul nr. 1338 /2011, care la art.65 pct.3 prevede că se aplică sancțiuni persoanelor care încalcă prevederile legale privind importul, exportul și tranzitul de mărfuri supuse controalelor sanitar – veterinare și pentru siguranța alimentelor la frontieră.

Pe cale de consecință, apreciază că sancționarea contravențiilor este în legătură cu controalele sanitar – veterinare.

Având ultimul cuvânt, apelantul inculpat și intimat -----, achiesează la concluziile apărătorului său.

CURTEA,

Asupra chestiunii de drept pusă în discuție:

Succintă expunere a obiectului cauzei :

Prin rechizitoriul nr ----- al DNA –Serviciul Teritorial Constanța, au fost trimiși în judecată:

-inculpatul ----- pentru săvârșirea infracțiunilor de luare de mită în formă continuată, prev de art. 6 și art. 7 lit. c din Legea nr. 78/2000 modificată în ref. la art. 289 alin. 1 din noul C.pen., cu aplic. art. 35 alin. 1 din noul C.pen. și art. 5 alin. 1 din noul C.pen. (11 acte materiale), fals în înscrisuri sub semnătură privată în formă continuată, prev de art. 322 alin. 1 din noul C.pen., cu aplic. art. 35 alin. 1 din noul C.pen. și art. 5 alin. 1 din noul C.pen. (11 acte materiale), și spălare de bani, prev de art. 29 alin. 1 lit. b din Legea nr. 656/2002 modificată, cu aplic. art. 35 alin. 1 din noul C.pen. și art. 5 alin. 1 din noul C.pen.;

-inculpata persoană juridică -----, pentru săvârșirea infracțiunilor de complicitate la luare de mită în formă continuată, prev de art. 6 și art. 7 lit. c din Legea nr. 78/2000 modificată în ref. la art. 289 alin. 1 din noul C.pen., cu aplic. art. 35 alin. 1 din noul C.pen. și art. 5 alin. 1 din noul C.pen. (11 acte materiale), și spălare de bani, prev de art. 29 alin. 1 lit. b din Legea nr. 656/2002 modificată, cu aplic. art. 35 alin. 1 din noul C.pen. și art. 5 alin. 1 din noul C.pen.;

Sub aspectul situației de fapt, s-a reținut că inculpatul ----- în intervalul 01 noiembrie 2013 – 08 ianuarie 2014, aflându-se în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu ce-i reveneau în calitate de consilier superior în cadrul Direcției Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor Constanța și medic veterinar în cadrul ----- în baza unei unice rezoluții infracționale, în mod repetat, respectiv în 11 rânduri, a pretins prin intermediul martorilor ----- și a primit prin intermediul coinculpatei ----- cu titlu de mită, de la persoanele juridice -----, în schimbul eliberării de certificate veterinare necesare efectuării de către respectivele firme a unor operațiuni de export sau tranzit de cereale și furaje în state terțe Uniunii Europene.

S-a reținut în sarcina inculpatul ----- faptul că, în intervalul 01 noiembrie 2013 – 08 ianuarie 2014, aflându-se în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu ce-i reveneau în calitate de consilier superior în cadrul D----- și medic veterinar în cadrul ----- în baza unei unice rezoluții infracționale, în mod repetat, respectiv în 11 rânduri, a pretins prin intermediul martorilor ----- și a primit prin intermediul coinculpatei ----- cu titlu de mită, de la persoanele juridice -----, în schimbul eliberării de certificate veterinare necesare efectuării de către respectivele firme a unor operațiuni de export sau tranzit de cereale și furaje în state terțe Uniunii Europene.

S-a reținut în sarcina inculpatul ----- faptul că, în perioada noiembrie 2013 – ianuarie 2014, acționând în baza unei unice rezoluții infracționale, prin utilizarea drept paravan a inculpatei -----, înființată de către membrii familiei sale și având sediul social

declarat la domiciliul său, a disimulat caracterul fraudulos al primirii sumei totale de ---- încasată cu titlu de mită, prin contul bancar al persoanei juridice coinculpate, de la ----- și -----, creând aparența încasării legale a banilor cu titlu de contravaloare a unor servicii de dezinfecție la bordul navelor neprestate în realitate, iar suma mai sus menționată fiind utilizată exclusiv în interesul personal al inculpatului și al membrilor familiei sale.

S-a reținut în sarcina aceluiași inculpat faptul că, în perioada de referință, acționând în baza unei unice rezoluții infracționale și în calitate de administrator de fapt al coinculpatei -----, a emis un număr de 11 facturi fiscale prin care se atesta în mod fictiv prestarea de către emitent a unor lucrări de dezinfecție la bordul unor nave maritime.

Cu privire la inculpata -----, s-a reținut faptul că, în perioada noiembrie 2013 – ianuarie 2014, în calitate de persoană juridică administrată în fapt de către inculpatul -----, l-a sprijinit pe acesta la săvârșirea infracțiunii de luare de mită descrise anterior, atât prin furnizarea formularelor de facturi fiscale emise în mod fictiv în numele său, cât și prin asigurarea posibilității încasării în mod repetat, în contul său bancar deschis la -----, a sumei totale de -----, primite de către coinculpat cu titlu de mită.

S-a reținut în sarcina inculpatei ----- faptul că, în perioada de referință, a servit drept paravan coinculpatului ----- în scopul disimulării caracterului fraudulos al primirii de către acesta a sumei totale de ----- lei (echivalent a circa ----- euro), încasată cu titlu de mită de la ----- și -----, inculpata contribuind astfel în mod nemijlocit la crearea aparenței încasării legale a banilor cu titlu de contravaloare a unor servicii de dezinfecție la bordul navelor neprestate în realitate, iar suma mai sus menționată fiind utilizată exclusiv în interesul personal al coinculpatului și al membrilor familiei sale.

Constatând întemeiată acuzația penală, Tribunalul Constanța, prin sentința penală nr. -- ---- pronunțată în cadrul dosarului penal nr. -----, a dispus condamnarea inculpatului persoană fizică la diferite pedepse cu închisoarea, în regim privativ de libertate, precum și condamnarea inculpatei persoană juridică la diferite pedepse cu amendă penală, aplicând și pedeapsa complementară de suspendare a activității pe o perioadă de 6 luni, prev de art.53¹ alin. 3 lit b) Cod penal 1969 și pedeapsa complementară a afișării sau difuzării hotărârii de condamnare, prev de art. 53¹ alin. 3 lit e) Cod penal 1969, în extras de 3 ori în ziarul ----- și de trei ori la postul de televiziune -----, pe cheltuiala inculpatei persoană juridică.

Împotriva acestei sentințe penale au declarat apel atât ----- dar și inculpații -----.

Expunerea pe scurt a chestiunii de drept :

Problema de drept ridicată în cauză decurge din necesitatea de a se stabili „Dacă în interpretarea și aplicarea formei agravante art. 7 alin. 1 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție (formă în vigoare anterior anului 2014) este suficient ca făptuitorul să aibă ca atribuții de serviciu constatarea ori de sancționare a contravențiilor indiferent dacă infracțiunea de luare de mită nu are legătură cu atribuțiile de serviciu privind constatarea sau sancționarea contravențiilor sau reținerea formei agravante este condiționată de săvârșirea infracțiunii de luare de mită în legătură cu atribuțiile de serviciu privind constatarea sau sancționarea contravențiilor.”

Examenul de admisibilitate a sesizării:

Ținând seama de dispozițiile art.475 Cod procedură penală, Curtea apreciază admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, întrucât :

- este învestită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, în calea de atac a apelului;
- de lămurirea modului de rezolvare a problemei de drept în discuție depinde soluționarea în fond a cauzei privind corecta încadrare juridică a infracțiunii de luare de mită în formă continuată, implicit limitele legale ale pedepsei pentru fapta dedusă judecătii.

- problema de drept pusă în discuție nu face obiectul unui recurs în interesul legii, iar asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat deja printr-o decizie întemeiată pe dispozițiile art.471 alin.1 Cod procedură penală sau printr-o hotărâre întemeiată pe dispozițiile art.475 Cod procedură penală.

Punctele de vedere ale părților:

Reprezentantul Ministerului Public, a învederat că nu este neceară sesizarea ICCJ întrucât nu există o chestiune de drept ce să necesite pronunțarea unui hotărâri prealabile, din datele speței putând stabili eventuala incidență a art. 7 alin. 1 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție.

Inculpatul a solicitat sesizarea ICCJ pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile fiind îndeplinite în mod formal condițiile prev. de art. 475 C.proc.penală. Pe fondul cauzei a învederat că prevederile art. 7 alin. 1 din Legea nr 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție (formă în vigoare anterior anului 2014) nu sunt aplicabile în speță, deoarece inculpatului -----, nu a săvârșit faptele prin eludarea dispozițiilor legale care îi impuneau să constate și/sau să sancționeze o contravenție și cu atât mai puțin o infracțiune.

Punctul de vedere al completului de judecată:

În opinie majoritară, Curtea apreciază că art. 7 alin. 1 din Legea nr. 78/2000 trebuie interpretată în sensul că făptuitorul se pedepsește cu o pedeapsă sporită atunci când făptuitorul a luat mita în legătură cu îndeplinirea atribuțiilor sale de constatare și sancționare a contravenției, și nu când are în fișa postului atribuții de constatare și sancționare a contravențiilor însă fapta de luare de mită nu a avut nici o legătură cu aceste atribuții.

În opinie minoritară, Curtea apreciază că sunt incidente dispozițiile art. 7 alin. 1 din Legea nr. 78/2000, indiferent dacă fapta de luare de mită are sau nu legătură cu atribuțiile de serviciu ale făptuitorului, pentru reținerea dispozițiilor art. 7 alin. 1 din Legea nr. 78/2000 (în vigoare anterior anului 2014) fiind suficientă întrunirea cerinței ca făptuitorul să aibă calitatea a constata sau sancționa contravenții.

Față de toate aceste considerente, reținând îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art.475 Cod procedură penală, Curtea va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept :

„Dacă în interpretarea și aplicarea formei agravante art. 7 alin. 1 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție (formă în vigoare anterior anului 2014) este suficient ca făptuitorul să aibă ca atribuții de serviciu constatarea ori de sancționare a contravențiilor indiferent dacă infracțiunea de luare de mită nu are legătură cu atribuțiile de serviciu privind constatarea sau sancționarea contravențiilor sau reținerea formei agravante este condiționată de săvârșirea infracțiunii de luare de mită în legătură cu atribuțiile de serviciu privind constatarea sau sancționarea contravențiilor.”

În baza art.476 alin.2 Cod procedură penală, Curtea va suspenda judecarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:

În baza art.475 Cod procedură penală, dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dacă în interpretarea și aplicarea formei agravante art. 7 alin. 1 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție (formă în vigoare anterior anului 2014) este suficient ca făptuitorul să aibă ca atribuții de serviciu constatarea ori de sancționare a contravențiilor indiferent dacă infracțiunea de luare de mită nu are legătură cu atribuțiile de serviciu privind constatarea sau sancționarea contravențiilor sau reținerea formei agravante este condiționată de săvârșirea infracțiunii de luare de mită în legătură cu atribuțiile de serviciu privind constatarea sau sancționarea contravențiilor.”

În baza art.476 alin.2 Cod procedură penală, suspendă judecarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, azi 18.11.2016.